

DIETER HUYGHE: DE MAN ACHTER DE OPVALLENDE ANEKDOTE

“Plots sta je in de kleren van Wiggins, en hij in de onze”

Bent u ook een van hen, de Vlamingen die urenlang naar de sappige verhalen van Michel Wuyts en José De Cauwer kunnen luisteren? Dan hoorde u zeker al hun vaste anekdote over de jovialiteit van Bradley Wiggins, waarbij hij na het WK in Firenze van kleren wisselde met drie West-Vlamingen. Wij zochten en vonden hen.

DOOR OLIVIER NEESE

Apetrots kijkt Dieter Huyghe naar het trainingspak van Bradley Wiggins. (Foto Davy Coghe)

Met Eddy Merckx, voor het parkeren. (GF)

Met Bradley Wiggins, voor het wisselen. (GF)

Met een witte trainingsvest onder de arm komt Dieter Huyghe (36) het Oedelemse café Mitra binnengestapt. “Ik woon hier 400 meter vandaan. Als het had geregend, zou ik desnoods de Belbus genomen hebben.” *Diere*, zoals iedereen hem noemt, lacht. “In vijf jaar tijd heb ik het truitje nog maar drie keer aangehad. Voor de rest hangt het in mijn kleerkast, in een speciaal verknipte zak. Zo kan er geen stof of licht aan. Ik mag me niet inbeelden dat er iets aan zou komen.”

Het spierwitte relikwie kreeg hij vijf jaar geleden van sir Bradley Wiggins op zo'n typerende manier dat het geregeld nog eens bovengehaald wordt. “Geregeld krijg ik berichtjes: *Diere, je bent weer op televisie met je verhaal. Of zap snel naar Radio 1, jullie anekdote komt weer ter sprake.* En blijkbaar raket de José De Cauwer ook tijdens de Sluitingsprijs van het wielermagazine Bahamontes het verhaal nog eens op.”

BOTSENDE FIAT 500

Terug naar september 2013. “Nadat ik Philippe Gilbert in Valkenburg wereldkampioen had zien worden, porde ik maten Jonas Lambrecht en Pieter Maeckelberghe aan om mee naar het WK in Firenze te gaan”, vertelt hij. “Onderweg brak de versnelling van onze gehuurde mobilhome. Gevolg: ruim 1.800 euro kosten en een overnachting in de buitenwijken van Milaan. Gelukkig raakte alles tijdig hersteld, anders hadden we niets van het WK kunnen meepikken.” Eenmaal in Firenze zakt het drietal af naar het stadion van ACF Fiorentina, waar de aankomstplaats is. “Een auto van Quick-Step zocht er een parkeerplaats. Door een hinderende Fiat 500 konden ze nét niet parkeren. Nieuwsgierig als we waren, namen we een kijkje. Patrick Lefevere stapte uit, na hem Eddy Merckx. Nadat we samen op de foto gingen en verder wandelden, floot Lefevere ons terug. *Als we nu eens met*

drie op de koffer en twee op de motorkap duwen, zal het Fiatje beginnen te botsen en kunnen we het verplaatsen. En de Kannibaal maar roepen op me: *Duwen! Duwen! (lacht)* Maar uiteindelijk is het wel gelukt.”

MOTOGP

Het uitgeregende wereldkampioenschap bij de mannen moet het drietal volgen in een plaatselijk cafeetje. “Met nog een vijftigtal Vlamingen en Nederlanders. Om 14 uur werd er plots gezapt. Vijf Italianen wilden naar de MotoGP kijken, en wilden van geen wijken weten. Iedereen moest een uur wachten, dan pas zou er weer koers te zien zijn. De regen liep via de lusters naar beneden. Op tien kilometer van het einde volgde er zelfs een kortsluiting...” Het drietal stapt daarna een Irish pub binnen. “En wie staat daar in de hoek: sir Bradley Wiggins! Na pakweg honderd kilometer was de Brit, die enkele dagen ervoor zilver had behaald op het WK tijdrijden, uitgeregend uit de koers gestapt. Discreet stapten we op hem af, maar hij begon meteen uitbundig te roepen. *Wow! You're from Belgium!* Samen met zijn echtgenote wilde hij al onze Belgische attributen: onze shirts, hoofddekse, vlaggen... Alles namen ze af. *No worries, guys*, riep Wiggins, en hij greep naar zijn rugzak en deelde zijn kledij uit. Zelf kreeg ik zijn trainingsvest, die blijkbaar ter herkennen is

aan een gouden randje in de binnenkant. Urenlang trakteerde hij, we moesten geen euro betalen. Plots kwamen alle Sporza-journalisten binnen: Michel Wuyts, José De Cauwer, Renaat Schotte, André Meganck, Maarten Vangramberen... Ze zagen verbaasd ons staan: Wiggins in onze kleren, wij in die van hem.” *(lacht)*

THE GUY FROM FIRENZE

De anekdote was geboren. En kende vorige week zelfs een climax. Op Bal Pedal, een show in aanloop van het Vlaamse wielervoorjaar, was Wiggins de special guest. “Al tweemaal probeerde ik de trui te laten signeren, maar zowel bij zijn deelname aan Paris-Roubaix als aan de Ronde was hij te veel omringd om erbij te geraken. Toen ik hoorde dat hij naar Gent kwam, stapte ik op de trein met het jasje. In drie zakken, zodat er niets aan zou komen. Toen ik binnenstapte, bleek het signeermoment gepasseerd. *Ohnee, ik heb hem gemist.* Met een Kwaremont in de hand zette ik me op een bankje aan de Vooruit. Tussen vijf lijfwachten passeerde plots... Bradley Wiggins. Hij keek me aan en riep: *You're the guy from Firenze!* Hij pakte me vast en nam me mee naar de vipbar. Volledig van mijn melk was ik. En nog steeds trouwens. Het gesigneerde truitje laat ik nu zeker inkaderen. Zodat er zeker niets aankomt...”